

i England altid maa forudsætte en Overensstemmelse mellem Forsamlingens Majoritet og Regjeringen; men hvis man deraf vilde udlede, at det engelske Parlament vilde genere sig for at nedsætte Commissioner, som det maatte finde hensigtsmæssige, eller spørge Regjeringen, om det var den behageligt, at der blev nedsat Commissioner for at undersøge den ene eller den anden Sag, da feiler man; men dette er naturligvis heller ikke den ærede Rigsdagmands Mening, skjøndt det let kunde udledes af, hvad han yttrede. Det er ikke vanskeligt at paavise mangfoldige Exempler paa, at Undersøgelsescommissioner ere blevne nedsatte, som Regjeringen ikke hndede, skjøndt det maaskee bagefter har viist sig, at det var ganske godt. Der har ofte været god Grund til at nedsætte en Undersøgelsescommission for at forberede et Forslag, uagtet det siden viser sig, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at følge et saadant Forslag, naar Undersøgelsen er ført igjennem." Saaledes udtalte i sin Tid Ordføreren paa den grundlovgivende Rigsforsamling sig, og det er vistnok saa, at han har truffet Sagens Kjerne. Denne Commission har ikke i nogen som helst Maade et saadant Formaal, som jeg nys antydede; det er kun Sagen, udelukkende kun Sagen selv, vi have havt for Øie, og vi være den oprigtige Tro, at, naar Commissionen først kommer til at arbejde, vil Regjeringen, hvis Bestræbelser for Reformen vi fuldkommen anerkjende, da den — og det er mig kjær, at kunne anerkjende det — gjennem de Love, den har forelagt os, har viist, at den har et aabent Øie og villigt Øre derfor, komme til at sande, at Commissionens Resultater ere saadanne, at de saare vel vilde kunne blive benyttede af den. Jeg tør maaskee hderligere fremhæve, at netop den Omstændighed, at en saadan Commission som denne skulder Folkethingets Initiativ sin Tilbliven og Sammensætning, vil maaskee baade skabe den et særegent Omdømme og give den en særegen Character. Om en saadan parlamentarisk Commission vilde idetmindste Mange i Befolkningen antage, at den er mindre tilbøjelig af, hvad man kalder bureaukratiske Fordomme, end en almindelig fra Regjeringen udgaaet Commission; og dette vil allerede i og for sig være en gunstig Omstændighed, thi det vil be-

virke en større Modtagelighed for de forskjellige Forslag, der maatte fremkomme fra en saadan Commission, selv om de maatte medføre Byrder og een eller anden Ulempe for Befolkningen. Men dernæst troer jeg ogsaa, at man kan sige, at en saadan Commission vil faae et noget andet Præg end de sædvanlige Commissioner. Jeg tør forudsætte, at de Mænd, der komme ind i en saadan parlamentarisk Commission, vilde være mindre ophængte i Traditionen og Troen paa dens Usejlsbarhed end de Medlemmer af Administrationen, der indtræde i en almindelig Commission, og jeg troer, at man hos dem tør forudsætte et friere Blik paa mangfoldige Forhold, større Frihed i at veie det Gamle og det Nye imod hinanden, og navnlig forudsætte, at de ved at benytte den Ret, Grundloven hjemler dem til at tilkalde forskjellige offentlige og private Mænd, kunne antages at vilde være mere tilbøjelige til ogsaa at tilkalde yngre Mænd i Ministerierne for at høre deres Anskuelse og blive bekendt med deres Synsmaade, ligesom det ogsaa maa forudsættes, at de, der paa denne Maade tilkaldes, vilde, forsaavidt de ere Embedsmænd, være mere frie i deres Ytringer og Udtalelser ligeoverfor slige Commissioner end, hvis de havde at møde og forklare sig i Commissioner, hvor deres Forefatte og Overordnede havde Overvægt. Det er Noget, som jeg troer man ikke tør lade ude af Betragtning. Men, siger man, og har sagt det allerede, der er i dette Thing en saadan Mangel paa tilstrækkelig Sagkundskab, tilstrækkelig Kjendskab til Forretningerne, at det ikke kan overlades det at sammensætte en saadan Commission. Dertil svarer jeg, at det er altid en mislig Sag at ville tillade sig en saadan Dom over et Things Medlemmer i det Hele taget; der kan være, og jeg tør forudsætte, at der er megen Indsigt i forskjellige herhenhørende Retninger hos de forskjellige Medlemmer, og ved at bedømme dette, skal man ikke glemme, at, skjøndt ganske vist specifikt Sagkundskab har en stor Betydning, saa er dette dog ikke det Æneste, der herved bør komme i Betragtning, der er andre Factorer af meget stor Betydning, dertil hører blandt Andet et fordomsfrit, sundt Omdømme, almindelig Forretningskjendskab og Forretningsdygtighed —